

Nr 1031

Av herrar **Lundström** och **Stefanson**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 165, angående bestridande av kostnader för ett nyinrättat statsdepartement, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1306 i Andra kammaren)

I proposition nr 165 föreslås, att regeringen får inrätta ett nytt departement för den verksamhet som bedrivs inom finansdepartementets s. k. ekonomienheter.

Två huvudfunktioner föreslås utbrutna ur finansdepartementet och sammanförda i det nya departementet. Det är dels näringspolitiken och dels huvudmannaskapet för de statliga företagen. (Därutöver tillkommer några andra uppgifter, bl. a. vissa frågor rörande internationellt ekonomiskt samarbete.) Från vår synpunkt finns mycket att invända mot den principiella framställningen av näringspolitiken i propositionen. I detta sammanhang nöjer vi oss med följande synpunkter.

Den s. k. näringspolitiken, vars uppgift kan sägas vara att tillse att näringslivet stimuleras och får möjlighet att utvecklas enligt allmänt accepterade önskemål, är en del av samhällets allmänna ekonomiska politik. Därigenom hör den mera samman med t. ex. finanspolitik, kreditmarknadspolitik eller arbetsmarknadspolitik än med skötseln av de statliga företagen.

Den första uppgiften för näringspolitiken innebär att främja näringslivets sunda utveckling, utan åtskillnad mellan samhällsägda, kooperativa eller enskilda företag.

Den andra uppgiften, skötseln av de statliga företagen, innebär i första hand uppgiften att tillse att dessa företag inom ramen för samhällets målsättningar drivs på ett så rationellt och lönsamt sätt som möjligt.

Uppenbart är, att det kan tänkas plikt-kollisioner mellan uppgiften att bedriva näringspolitik med bibehållen konkurrensneutralitet mellan samhällsägda, kooperativa och enskilda företag samt uppgiften att övervaka och stimulera de statliga företagens lönsamhet.

Samtidigt måste emellertid framhållas behovet av möjligheter till ökad insyn i ekonomiska och andra förhållanden mellan dels statsmakterna och de statliga företagen, dels olika statliga företag. Kapitalöverföringar mellan statliga företag bör inte få ske utan riksdagens medgivande. Vinstme-

del från LKAB bör t. ex. inte utan godkännande från riksdagen få föras över till Norrbottens järnverk.

Härmed hemställes,

att riksdagen ger Kungl. Maj:t till känna vad ovan anförts.

Stockholm den 26 november 1968

Birger Lundström (fp)

Stig Stefanson (fp)
